

dige hver og en i dette Misbrug af vore værgeløse Medskabninger.“

Spørgsmaalet om at benytte levende Dyr til videnskabelige Forsøg har i flere Slægtled delt Befolkningen i to Lejre, og jeg kan tilføje, at alle Partirammer er sprængt i dette Spørgsmaal. Endnu hører jeg til dem, der mener ikke at turde tage Ansvar for helt at forbyde Benyttelsen af levende Dyr til videnskabelige Forsøg, men jeg mener paa den anden Side, at de senere Tidens Meddelelser i Dagspressen om Dyreforsøg har gjort ikke saa faa Mennesker bekymrede. Efter Dagspressens mangfoldige Artikler i Sommer om den forvandlede Hane — man omdanner en Hane til Høne og omvendt, og derefter lader man det samme Dyr gennemgaa Omdannelsesprocessen tilbage til det oprindelige —, efter disse Meddelelser om martrende Forsøg paa levende Medskabninger har der alligevel ligesom bundfældet sig, i hvert Fald hos den brede Befolkning og ikke mindst ude i Landet, den Opfattelse, at de videnskabelige Dyreforsøg nu er ved at skrues over Gevind. Der var efter disse Meddelelser i Dagbladene sikkert Tusinder af Mennesker, som havde svært ved at fange Søvn.

Skal det kunne forventes at skaffe Mulighed for at bygge Bro mellem Sindene eller i det mindste opnaa, at man har Agtelse for hinandens Opfattelse, bliver det dog vist nødvendigt at søge skabt et Organ, der kan danne Bro over den Kløft, der skiller Parterne. Jeg gaar ud fra, at dyrevidenskabelige Forsøg kun er tilladelige i dertil autoriserede Institutter, saaledes at man allerede derigennem har nogenlunde Sikkerhed for, at Forsøgene ikke foretages af sadistisk Lyst eller pervers Trang; og hvis man saa fra Videnskabens Side kan gaa med til, at f. Eks. Rigsdagens 4 Partier hver delegerer et Medlem til et Udvalg, som skal have Adgang til uanmeldte Besøg paa saadanne Institutter, vilde jeg dog tro, at der var Mulighed for at skabe Ro og dermed ogsaa Agtelse for de Videnskabsmænd, der giver sig af med videnskabelige Forsøg paa levende Dyr. Man har jo i saa Henseende et Forbillede i det Udvalg, som ifølge Retsplejeloven fører Tilsyn med Varetægtsarrestanter, saa længe Varetægten opretholdes; til Beskyttelse for de paa-gældende. Jeg mener, det vilde være saare ønskeligt at have et lignende Beskyttelsesudvalg for at skaane Dyrene, som dog ogsaa er vore Medskabninger, skaane dem for unødigt — men jeg siger udtrykkelig: unødigt haard Behandling. Dette er Læg-

mandens Haandsrækning til Videnskaben til Dannelsen af et saadant Tilsynsudvalg, og jeg lægger denne Sag i den højtærede Undervisningsministers Hænder.

Til den højtærede Finansminister vil jeg i Sammenhæng hermed henstille at standse Totalisatorbevillingen til Brevduekapflyvninger — jeg gaar ud fra som givet, at den højtærede Finansminister ikke giver Bevilling til Totalisatorspil ved Strudsevæddeløb —, thi disse Kapflyvninger mellem Brevduer har jo ikke den fjerneste Betydning for Efterretningsvæsenet mere. I gamle Dage kunde det have sin Betydning for Militærvæsenet, f. Eks. for en indesluttet By; det kunde have Betydning for en belejret By at komme i Forbindelse med Omverdenen, men med Nutidens tekniske Hjælpemidler: traadløs Telegrafi, Telefoni, Radio, og hvad det alt sammen hedder, er Brevdueflyvningen ganske uden Betydning og kun Dyrplageri.

At det er dette, fremgaar jo bl. a. af Dagspressens Meddelelser i August i Aar, i hvilke Formanden for Fællesforeningen De danske Brevdueforeninger i et Interview erklærer, at Foreningen har sendt Brevduer op fra Belgien og paatænker at sende Brevduer op baade fra Frankrig og fra Holland. Naar man nu ved, ikke blot fra Folk, der er kendt med Brevdueforhold, men ogsaa fra Meddelelser i Dagspressen, der i sine Spalter har bekræftet det, at det bedste Middel til at vinde Præmier ved en Brevdueflyvning er Benyttelsen af de Duer, som har nogle smaa dunede Unger hjemme i Reden — jeg beder ærede Medlemmer af dette høje Ting tænke sig en Moderdue udmattet, ulidelig tørstig ile i Dødsens Angst fra Belgien hjem mod sine Unger i Reden —, naar man ved det, saa forstaar man bedre det, der hændte nede hos Gaardejer Hansen paa Ellebjerggaard ved Hvalsø en Høstdag i Sommer, da der kom en saadan lille mishandlet Skabning ind ad et aabent Vindue og satte sig paa hans Haand, den var saa lidende og saa tørstig, at den drak af en Skaal Vand, endnu medens denne for Duen fremmede Mand stod med den i sin Haand. Den højtærede Finansminister vil gøre en god Gerning ved at nægte Totalisatorbevillingen til Brevduekapflyvninger; idet den højtærede Finansminister derved vil lukke for et af de smudsigste Afløb fra Spillelidenskabens Slamkiste.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard fremdrog Krigen mellem de jyske Læger og Sygekasserne, og jeg vil i den Anled-